

Arrest

nr. 337 239 van 5 december 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X
wettelijk vertegenwoordigd door zijn ouders X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DE TROYER
Rue Charles Lamquet 155/101
5100 JAMBES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn en wettelijk wordt vertegenwoordigd door zijn ouders X en X, op 30 juni 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 juni 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 augustus 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat C. DE TROYER. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Georgische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op [...] 2010.

Op 10 juli 2023 dienen de ouders van verzoeker een verzoek om internationale bescherming in. Op 7 december 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest nr. X van 8 mei 2024 bevestigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) deze beslissingen.

Op 30 mei 2024 dient A., de zus van verzoeker, als begeleide minderjarige in eigen naam, een verzoek om internationale bescherming in. Op 11 oktober 2024 neemt de commissaris-generaal de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek. Er wordt geen beroep ingediend bij de Raad.

Op 28 oktober 2024 dient verzoeker, als begeleide minderjarige in eigen naam, een verzoek om internationale bescherming in. Op 22 mei 2025 wordt hij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Georgisch machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat. Op 16 juni 2025 neemt de commissaris-generaal de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens je verklaringen heb je de Georgische nationaliteit. Je werd geboren op [...] 2010 in Kveda Alisubani, waar je ook opgroeide.

Je hebt je land van herkomst in 2023 verlaten en via Duitsland en Polen kwam je aan in België. Je reisde samen met je ouders J.S. (CGVS [...], DVZ [...]) en B.P. (CGVS [...], DVZ [...]), je zus A. (CGVS [...], DVZ [...]) en je zus B.

Op 10 juli 2023 dienden je ouders een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Ze ontvingen een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op 7 december 2023. Op 21 december 2023 dienden je ouders beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV), die op 8 mei 2024 de weigeringsbeslissingen van het CGVS bevestigde. De beslissingen in het kader van hun verzoek zijn bijgevolg eindbeslissingen in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Jouw zus A. diende op 30 mei 2024 een verzoek in eigen naam in. Op 11 oktober 2024 werd dit verzoek door het CGVS niet-ontvankelijk verklaard. Je zus tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

Op 28 oktober 2024 diende je in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in als begeleide minderjarige. In het kader van je verzoek verklaar je dat je niet terug wil gaan naar Georgië omdat je vader een conflict had met zijn businesspartner, D.G. D.G. nam de aandelen van jouw vader af en begon jouw vader nadien te beledigen en te bedreigen. Heel je gezin werd in deze bedreigingen vermeld. Omwille van deze problemen, moesten jullie onderduiken in Tbilisi en Batumi in de maand voor jouw vertrek. Jouw sportcoach zei ook dat je niet meer welkom was in de sportclub en je vermoedt dat dit was omdat hij banden had met D.G. Na jullie vertrek werden jouw grootouders – die altijd samenwoonden met jullie – nog lastiggevallen en één maand voor het persoonlijk onderhoud (22/05/2025) werd jullie huis afgebrand door de persoon waarmee jouw vader problemen had.

Ter staving van je verzoek leg je een kopie van je geboorteakte neer, een kopie van een medisch attest en foto's en video's van je huis dat werd afgebrand.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen, in het bijzijn van je advocaat, die gedurende het volledige onderhoud aanwezig was.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit je verklaringen op het Commissariaat-generaal dat je verzoek om internationale bescherming volledig berust op dezelfde gronden die je ouders aanhaalden ter staving van hun verzoeken van 10 juli 2023, waarvoor de beslissingen nu definitief zijn (zie blauwe map). Je verklaarde immers dat je vader in Georgië een businesspartner genaamd D.G. had, dat deze man de aandelen van je vader in het bedrijf afnam en dat er nadien een conflict tussen hen begon waarbij D.G. uw vader uitschold en bedreigde. Daardoor moesten jullie onderduiken en mocht jij geen sportlessen meer volgen van je sportcoach die volgens jou banden had met D.G. Door dit probleem werden je grootouders waarmee je samenwoonde in Georgië na jullie vertrek nog lastiggevallen en werd jullie huis één maand voor het persoonlijk onderhoud afgebrand (NPO, p. 4-6). Het CGVS herhaalt hier dat de problemen van je vader door het CGVS ongeloofwaardig werden bevonden door tegenstrijdigheden en dat hij niet heeft aangetoond dat er in Georgië geen bescherming beschikbaar is voor hem. Deze beoordeling werd bevestigd door de RvV en blijft gelden.

De foto's en video's van je vernielde woning in Georgië veranderen hier niks aan, aangezien dit allemaal zou voortspuiten uit de problemen van je vader die reeds ongeloofwaardig werden bevonden. Met de foto's en video's wordt ook niet bewezen dat het om jullie woning gaat, noch zegt het iets over de omstandigheden waarin de woning werd afgebrand.

De voorlegging van je geboorteakte verandert niets aan bovenstaande appreciatie. Het vormt een aanwijzing van je herkomst, maar die staat niet ter discussie. Het medisch attest in je dossier vertoont geen link met je asielrelaas.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en het algemene beginsel van behoorlijk bestuur dat de tegenpartij verplicht een beslissing te nemen met volledige kennis van zaken.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en vraagt in hoofddorde om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoeker voegt geen nieuwe stavingstukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift.

3. Aanvullende nota

Op 14 oktober 2025 maakt de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin gerefereerd wordt aan het volgende rapport (met verwijzing naar weblink): COI Focus, “Georgië. Algemene situatie”, 12 februari 2025.

4. Juridisch kader

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-2006*, DOC 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4.2. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet ontvankelijk te verklaren wanneer hij of zij geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem of haar een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerder verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.”* (*Parl.St. Kamer, 2016-2017, DOC 54 2548/001,108*).

Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard te zijn dat zij een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Deze ‘eigen feiten’ in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet hoeven niet noodzakelijk ‘nieuwe elementen of feiten’ te zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet (EASO, *“Practical Guide on Subsequent Applications”*, december 2021, p. 44).

5. Beoordeling van de zaak

5.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, is voldaan. De formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

5.2. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat aan de in zijn hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden als begeleide minderjarige op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

5.3. De bestreden beslissing is, zoals reeds hoger werd aangegeven, geschraagd op artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *“de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”*

Op 10 juli 2023 dienen de ouders van verzoeker een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de Vreemdelingenwet ook in naam van verzoeker als vergezellende minderjarige wordt ingediend. Ze voeren een vrees aan omwille van een conflict tussen verzoekers vader en diens businesspartner. Op 7 december 2023 neemt de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van volgende motieven: (i) de problemen van verzoekers ouders houden geen verband met één van de criteria van het Vluchtelingenverdrag omdat het een louter interpersoonlijk conflict betreft, evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat zij een reëel risico op het lijden van ernstige schade lopen zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming; (ii) de problemen van verzoekers vader met D.G. zijn ongeloofwaardig door verschillende tegenstrijdige verklaringen en bij gebrek aan enig begin van bewijs; (iii) zelfs indien er geloof zou kunnen worden gehecht aan hun verklaringen, maken verzoekers ouders niet aannemelijk dat zij geen beroep kunnen doen op de bescherming van de Georgische autoriteiten. Bij arrest nr. 306 256 van 8 mei 2024 bevestigt de Raad deze beslissingen. Deze beslissingen van verzoekers ouders zijn bijgevolg een definitieve beslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de Vreemdelingenwet.

Op 28 oktober 2024 dient verzoeker als begeleide minderjarige in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Op 16 juni 2025 verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet ontvankelijk en wordt in de bestreden beslissing geheel terecht gemotiveerd dat verzoeker geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° juncto artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet:

“In dit geval blijkt uit je verklaringen op het Commissariaat-generaal dat je verzoek om internationale bescherming volledig berust op dezelfde gronden die je ouders aanhaalden ter staving van hun verzoeken van 10 juli 2023, waarvoor de beslissingen nu definitief zijn (zie blauwe map). Je verklaarde immers dat je vader in Georgië een businesspartner genaamd D.G. had, dat deze man de aandelen van je vader in het bedrijf afnam en dat er nadien een conflict tussen hen begon waarbij D.G. uw vader uitschold en bedreigde. Daardoor moesten jullie onderduiken en mocht jij geen sportlessen meer volgen van je sportcoach die volgens jou banden had met D.G. Door dit probleem werden je grootouders waarmee je samenwoonde in Georgië na jullie vertrek nog lastiggevallen en werd jullie huis één maand voor het persoonlijk onderhoud afgebrand (NPO, p. 4-6). Het CGVS herhaalt hier dat de problemen van je vader door het CGVS ongeloofwaardig werden bevonden door tegenstrijdigheden en dat hij niet heeft aangetoond dat er in Georgië geen bescherming beschikbaar is voor hem. Deze beoordeling werd bevestigd door de RvV en blijft gelden.

De foto's en video's van je vernielde woning in Georgië veranderen hier niks aan, aangezien dit allemaal zou voortspruiten uit de problemen van je vader die reeds ongeloofwaardig werden bevonden. Met de foto's en video's wordt ook niet bewezen dat het om jullie woning gaat, noch zegt het iets over de omstandigheden waarin de woning werd afgebrand.

De voorlegging van je geboorteakte verandert niets aan bovenstaande appreciatie. Het vormt een aanwijzing van je herkomst, maar die staat niet ter discussie. Het medisch attest in je dossier vertoont geen link met je asielrelaas.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.”

5.4. Verzoeker ontkracht noch weerlegt de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing. Hij gaat in zijn verzoekschrift immers niet in op de concrete motieven van de bestreden beslissing die deugdelijk zijn en steun vinden in het administratief dossier maar beperkt zich tot het louter herhalen van eerder afgelegde verklaringen. Hij verwijst in het verzoekschrift naar zijn persoonlijke problemen met zijn voetbalcoach die hem heeft verboden om nog naar de sportclub te komen en te voetballen en die volgens verzoeker banden heeft met D.G. Verzoeker meent dat zijn problemen met zijn voetbalcoach dienen te worden beschouwd als eigen feiten die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. De Raad volgt verzoeker niet. In de bestreden beslissing werd terdege vastgesteld dat verzoekers problemen voortvloeien uit de problemen van zijn ouders en dat hieromtrent het volgende werd gesteld: *“Het CGVS herhaalt hier dat de problemen van je vader door het CGVS ongeloofwaardig werden bevonden door tegenstrijdigheden en*

dat hij niet heeft aangetoond dat er in Georgië geen bescherming beschikbaar is voor hem. Deze beoordeling werd bevestigd door de RvV en blijft gelden. [...] Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.”

5.5. Ter terechtzitting wijst verzoeker nog op zijn lang verblijf in Europa en de gewijzigde veiligheidssituatie in Georgië. De Raad werpt op dat niet ingezien kan worden hoe het loutere gegeven dat verzoeker enige tijd in Europa heeft verbleven of hoe de algemene veiligheidssituatie in Georgië in zijn hoofde aanleiding zouden kunnen geven tot een nood aan internationale bescherming. Wat betreft zijn vermeende verwestering, maakt verzoeker geenszins in concreto aannemelijk dat hij zich zou hebben afgekeerd van de Georgische samenleving, dat hij vervreemd zou zijn geraakt van zijn land van herkomst en dat zijn leven in België haaks staat op de (leef)omstandigheden aldaar, laat staan dat hij hierdoor in de problemen zou kunnen komen bij terugkeer naar Georgië. Wat betreft de gewijzigde veiligheidssituatie in Georgië geeft hij niet de minste verduidelijking hoe dit een probleem zou kunnen vormen in zijn hoofde.

5.6. Het voorgaande in acht genomen, kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat verzoeker geen eigen elementen heeft aangehaald die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht besloten om met toepassing van artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet het beschermingsverzoek niet ontvankelijk te verklaren. Een schending van dit artikel blijkt niet.

5.7. Aangezien artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet niet is geschonden, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De aangevoerde schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/5 van de Vreemdelingenwet zijn om deze reden niet dienstig.

5.8. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

5.9. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het CGVS. Overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf december tweeduizend vijftientig door:

V. HOEFNAGELS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS